

TẬP THƠ

VIẾT TIẾP THƠ ƠI

Donate

TỰA

Làm thơ còn hơn cả thiên chức nghệ sỹ, đó chính là sứ mệnh, chàng Danko thấp ngọn đuốc bằng trái tim rực lửa. Viết tiếp thơ ơi và biến cả thơ ca vẫn mãi mãi còn một dòng thơ mệnh mang bất tận đồ về. Tập thơ này cảm tác từ một người phụ nữ tuyệt vời.

Cảm ơn đã đọc tập thơ.

<http://viettiếp.locnguyen.net>

Nguyễn Phước Lộc
2011-2016

MỤC LỤC

1. EM SẼ QUÊN
2. SỨ MỆNH
3. LINH HỒN NẪM Ở ĐÔI TAY
4. SINH NHẬT CHO NÀNG
5. BIẾN TÁU
6. RẤT TÌNH
7. GIỚI THIỆU SẢN PHẨM I
8. GIỚI THIỆU SẢN PHẨM II
9. NHỮNG CÔ NÀNG BA MƯƠI
10. KHUNG TRỜI HỌA LẠI
11. TẶNG HẾT MỌI NGƯỜI
12. CHÂN CHÍNH
13. CHINH CHIẾN
14. NHỮNG NHÀ THƠ
15. NHU TÌNH
16. TRƯỜNG CA
17. CHIỀU HỒ TÂY
18. HOA SỮA
19. CHIỀU HỒ TÂY 2
20. HỘI NGHỊ BA VÌ
21. NGƯỜI ĐẸP VÀ SEN HỒNG
22. BÓN BÈ
23. TIÊN SINH
24. FACEBOOK
25. VƯỜN THƠ

26. THƠ TÌNH
27. CHỢ TÌNH
28. HÔN
29. CỎ CHÀNG TRAI TRẺ THÍCH CẦU LÔNG
30. NGƯỜI HAI TRĂM TUỔI
31. TỔNG HỢP
32. ĐIẾP ẢNH
33. BẮT CỐC
34. VẬY TRẦN GIAN LÀ CÓ THẬT
35. KHÁC BIỆT
36. ĐÁNG YÊU I
37. THI SĨ KHỜ
38. ĐỀ HUỀ
39. TỰA SAY
40. LÁ VÀNG
41. BẮT TỬ
42. ĐÀN BẦU
43. PHÁO BÔNG
44. TRI ÂM
45. CHỖ
46. THUỐC LÀO
47. YÊU EM
48. CHUYỆN TÌNH DỄ NHÍM I
49. CHUYỆN TÌNH DỄ NHÍM II
50. HỒNG HIỀU LUÔN
51. ĐÊM MƠ NHẬU TỔNG BIỆT ĐÀ CA CA
52. VƯỜN ĐỊA ĐÀNG CÓ RẰN

◊

EM SẼ QUÊN

(Thương tặng Thu Hằng).

Em sẽ quên ngày ấy ghé đá ngỏ lời yêu
Câu thơ chìm tận đáy lòng
Chị hiểu làm gì, em muốn chị quên em

Hằng ơi, em chẳng bao giờ thành chị gái của anh
Lời tình tứ thuở nào, giờ ngượng ngùng hai tiếng chị em
Mười mấy năm muộn màng, trời thương đố mắt
Em không ngán thời gian nhanh như làn tên xẹt
Số phận do mình định đoạt ở trong tay
Nếu một lần gặp lại
Có khi nào chị thành vợ của em không?

Nhưng chị à, em vẫn muốn chị quên em
Theo em làm gì, nệm chẳng ấm hơn đâu

Em không chắc mình sống đến lúc bạc đầu
Đề ôm chị vào lòng niệm bài thơ áo lục

Thân mình đã trót long đong sao còn thương cho chị
Buồn cười lắm phải không, cho gã đa tình
Mình phải vui lên cho người ta đừng khóc
Nước mắt là gì, men rượu hóa thành hơi.

◊

SÚ MỆNH

Anh không phải nhà thơ
Anh xác nhận lời này như tình yêu đối với em
Trời ban tặng mỗi người
Vài bài thơ làm nhựa sống cho tình yêu
Cho chính nghĩa trường tồn qua năm dài tháng rộng
Dù đôi khi leo lét như ngọn đèn giữa cơn bão tố
Dù đôi khi sáng lờ mờ như chính ngọ đông phương
Nhưng không bao giờ tắt.

Cảm tạ đời cho ta sinh buổi thái bình thịnh trị
Nên trong lòng không mang nỗi u uất nhân sinh
Nên câu thơ nào cũng hài hước đáng yêu
Bão tố mưa giông chẳng qua chỉ là sóng gợn trần ai

Nhưng mỗi thời đại đều có bao điều trần trở
Nhu bài thơ viết còn dang dở
Chúng ta hãy làm những dòng gạch nối
Thế hệ sau này hãy quên đi mà viết tiếp
Anh sẽ thành thời mà hôn em mãi mãi

Nên hơn trăm bài thơ đâu phải là anh viết
Là lời mặc khải của thiên nhiên.

◊

LINH HỒN NẪM Ở ĐÔI TAY

Ta nghe đền thờ Kiếp Bạc
Tướng quân gương trần sáng quắc
Người ời họa lại mộc mạc
Kiếm sắc cần có bao da⁽¹⁾

Thiên thư hát động hoa vàng
Bài thơ lật đã sang trang

Linh thiêng cha ông phù trợ
Cho ta đi nốt quãng đường

Ta nghe đèn thờ Kiếp Bạc
Tướng quân căn dặn sau này
Kiếm sắc tài nguyên đúc lại
Linh hồn nằm ở bàn tay

“Linh hồn nằm ở đôi tay”
Tướng quân căn dặn câu này
Kiếm sắc vui trong giấy lộn
“Anh hùng không có võ công”.⁽²⁾

-

(1) “Kiếm sắc phải có bao” là lời của thánh tăng nói với vị võ thánh Hoàng Phi Hồng trong truyện tranh “Hoàng Phi Hồng”.

(2) Tôi mượn câu văn “Anh hùng không có võ công” của tác giả Sài Vũ Cầu trong “Muru Lược Gia Tinh Tuyển - Chính Trị Muru Lược Gia - Đường Cao Tổ”.

◊◊◊◊

SINH NHẬT CHO NÀNG

Mỗi lần nhớ đến chị
Em khóc trong nụ cười
Sao mình ngô sắc vậy
Chị đã lớn tuổi rồi

Chị đã lớn tuổi rồi
Nhưng trắng còn chưa lặn
Đề em ngồi em nặn
Có một nàng búp bê

Em như còn mới lớn
Yêu chị mỗi tình đầu
Gởi hồn vào trang vở
Úp mặt vào trang thơ

Em yêu màu cổ tích
Nơi vùng đất ban sơ
Người lớn không biết chữ
Trẻ con thích làm thơ

Chị cùng em rong ruổi
Mây bay lạc lối về
Bao nhiêu là ý vị
Trên từng bước mình đi

Tiếng cười chị trong trẻo
Rôn rang một khoảng trời
Chùm hoa cài trên áo
Lâu lâu lại mỉm cười.

◊

BIẾN TÁU

Gặp nhau khó lắm người ơi!
Xa nhau như gió bứt rời cánh tay
Mưa dầm, nắng tắt, đêm dày
Con tằm lặn lội tơ đây rồi thôi

Bây giờ ngọn nến không còn thấp
Thì lệ còn đầy mắt nữ nhi?
Em còn trẻ trẻ xinh như mộng
Nỗi buồn có đến cũng mây bay

Lòng ai gương kính bụi hải hà
Nhờ em lau nhẹ nguyệt tình ca
Bồng lai xa lắc như trong mộng
Mà giữa đời thường vui lắm a!

-

(*) Thoát dịch từ bài thơ Đường “Vô Đề” (Tương kiến thời nan biệt diệc nan) – Lý Thương Ẩn.

◊

RẤT TÌNH

Chàng viết bài thơ tặng nàng
Ta-go ⁽¹⁾ gảy đàn đợi nắng ban mai
Nàng im lặng bên lầu liễu phớt sang thu.

Chàng hát tình ca tặng nàng
Tráng sĩ rơi cốc bên hồ rồi tự hỏi vì sao
Nàng im lặng bên lầu ngắt đóa mai khô.

Chàng diện bánh gạo tặng nàng
Diễn viên xứ Hàn đỏ ửng môi thom
Nàng im lặng bên lầu hôn mỏ chim non.

Chàng hỏi nàng:
“Em có còn tình tạ khách đường xa?”
Nàng không trả lời
Nụ cười bén mỏng trên môi lại rất tình.

-
(1) Thi hào Ấn Độ Rabindranath Tagore.

◊

GIỚI THIỆU SẢN PHẨM I

Ý tưởng bùng lên
Muôn ngàn đóm lửa
Khách hàng điện tử
Yêu thích hàng gì?

Mười năm khổ luyện
Trí cùng lực tận
Đôi dòng bút lộng
Ngung ở vô cùng
Bạn ơi cho nè
Bài thơ năm ngón
Phần mềm sáng tạo
Công cụ vô song
Vun đời xanh mãi
Vì chúng đã biết
Khách hàng điện tử
Mơ ngủ điều gì.

◊

GIỚI THIỆU SẢN PHẨM II

Đi qua hết chặng đường dài
Tiễn người ba bận trăng cài đêm thâu
Tinh thần dịch vụ như nhau
Lời thề như buổi ban đầu trao nhau
Hai bằng sáng chế phát minh
Quà thơm kếp một chút tình phần hương

Bây giờ sản phẩm thành hình
Như con rô-bốt ⁽¹⁾ rung rinh nụ cười
Thị trường rộng lớn reo vui
Bán hàng khuyến mãi tuyệt vời mây xanh
Một là bán hệ điều hành
Hai là giảng dạy tận tình tận tay
Ba là chung đắp dựng xây
Thành trang điện tử lâu dài vút vun.

Bây giờ mời bạn đầu tư
Vốn là bảy sáu ngàn tờ đô la

Cũng từ sổ sách tính ra
Bao nhiêu con số rõ là trắng tinh
Bạn nè một cuộc bình minh
Cũng vì lợi nhuận mà mình yêu nhau.

-

(1) Robot: người máy.

◊

NHỮNG CÔ NÀNG BA MƯƠI

Những cô nàng ba mươi
Thích cười nên quên khóc
Nàng ơi đâu hay được
Khóc cười mộng mị thôi

Những cô nàng ba mươi
Xinh một đóa hình hài
Tuổi này thì mon lắm
Đàn ông – cây kẹo que

-

(*) Cảm hứng từ kịch bản "Những Cô Nàng Ba Mươi" đã được cấp bằng sở hữu trí tuệ.

◊

KHUNG TRỜI HỌA LẠI

Người đem thơ lửng lưng trời
Vài câu nhăng nhít viết rồi lại quên
Khung trời họa lại mộng mên
Ước sao tả hết những bình dị thôi
Vô thanh là nói hết lời
Nhà thơ sống tận một đời phàm phu.

Đông qua xuân lại hè thu
Bốn mùa xoay tít đèn cù mới vui
Nỗi buồn trăng tỏ đầy vơi
Niềm vui như cả bầu trời ôm trăng
Người ơi hãy cứ viết nhăng
Trăm năm lạc tiếng đàn cầm bên tai
Những gì còn lại hôm nay
Trời xanh mây biếc và bài thơ hay
Tiếng đàn như giọt rượu say
Mà người gảy đã gót hài cũng không. ⁽¹⁾

Đời thơ hoa nở một lần
Một ngày sẽ đến úa tàn mà thôi

Mang hương sắc đến cho đời
Người ơi hãy viết những lời gió bay
Đâu rằng uống rượu vì say
Chẳng qua chỉ để đong đầy cuộc vui
Này em cạn chén uống vui
Đề ta còn hứng viết xuôi mấy dòng
Có chàng thi sỹ lông bông
Đèo nằng nữ sỹ bình bông xuống lên.

Khung trời họa lại mộng mênh
Yêu người bằng cả cuộc tình tài hoa
Người ơi đừng biết đến ta
Mà thương một tiếng đàn và bài thơ.

-

(1) Cảm hứng từ chuyện Đạt Ma Tổ Sư.

◊◊◊◊

TẶNG HẾT MỌI NGƯỜI

Tạ người cứu độ chúng sinh
Đề ta còn biết tình hình bốn phương
Kìa trăng Hỷ nguyệt Vui đùa
Bách niên đại hiệp bốn mùa Vân du
Thanh Minh bạc trắng mái đầu
Má hồng nô nức vài câu phiếm đàm
Ở kia một cặp chim Loan
Trần gian biệt Phái gọi hồn cỏ cây
Thảo xong một chữ Đức dày
Phận người mộng tựa thổi bay mái chùa

Ở kia còn hết hay chưa
Nàng tiên thuở ấy mới vừa Nguyên sinh.

-

(*) Các từ viết hoa là tên các học giả, nhà nghiên cứu.

◊◊◊◊

CHÂN CHÍNH

Những anh hùng cách mệnh
Gọi bằng không họ cũng không tên
Hòa dòng thác lũ sấm rền
Bạt kiếm sa trường bằng bản ngã chính chân
Đồng đội ơi, nếu một lần được chết vì nhau
Năm xương này xin ném vào cát bụi quê hương

Đừng xót thương, đừng rơi lệ
Rồi một ngày anh sẽ giống như tôi.

◊◊◊

CHINH CHIẾN

(Thể hiện: NSUT Mộng Thu)

Anh đi chinh chiến mười năm lẻ
Em hồng môi má với trắng non
Anh biết, kiếp này không gặp lại
Em cười, giàn giụa bóng đao quang

Chuyện anh hùng đời non lấp bể
Máu kẻ thù chẳng lẽ không tanh
Rừng khuya đổ máu trắng rơi lệ
Quý buồn chống kiếm ngóng trăng tan

Anh em cố sống đừng thương nhớ
Kiếp này thí mạng khói AK ⁽¹⁾
Tắc dạ anh hùng vùi trong đất
Quý ngòi nước mắt thấm xương khô.

-

(1) Súng AK.

◊◊◊

NHỮNG NHÀ THƠ

(Tặng những nhà thơ và Văn Mai Hương).

Hãy yêu nhau và uống lời mật ngọt
Hộp đầy ngum nước của trường sinh
Em có điệu đà đôi vầng nhật nguyệt
Anh có lời tình ngựa trống gà ô.

Ai đã viết câu thơ ngày xưa cũ
Mà ngờ đâu chứng nghiệm cả một đời
Qua miền quan họ ngựa ô còn rong ruổi
Phù Đồng vườn mình cời giáp lạng mười phương.

Những nhà thơ thường ôm trăng theo cả cuộc đời
Lời sáo mồn hay diễm lệ của thi ca
Hay tình vẫn nặng cho những kẻ làm thơ
Hay năm tháng cha ông Huy Cận đã từng cảm thán
Tù Hàn Mặc ⁽¹⁾, Xuân Diệu rồi đến Chế Lan Viên
Tống Đường thi và cả Nguyễn Du

Trăng còn soi sáng bao nhiêu là thế hệ
Năm ấy trăng treo ngoài cửa sổ
Nỗi buồn lơ lửng
Niềm vui tự thành, thế mới thành thơ.

Những nhà thơ thường yêu hoa lắm
Dạ lý anh hùng hay hoàng hoa vô mộng ⁽²⁾
Như chén rượu Hoàng Chương ⁽³⁾ vị không còn đắng
Người bền lên ôm cả màu hoa nhỏ
Đóa tình tí muội vẫn là rung
Trang sách cũ đọc nốt lá thư tình
Tiếng cười chao liệng cả mùa xuân.

Những nhà thơ thường hay hoài cổ
Mà hiếm khi vung bút tới tương lai
Tôi đọc nhiều lắm những trường ca đoản khúc
Vẫn ít gặp nụ cười lóng lánh đá hoa cương
Nên yêu lắm những người thơ cách mạng
Là lời ngờ nghếch của thế tục lợi danh
Thép đúc thành người
Sống chết chỉ vì lời hứa với tương lai
Bao nhiêu hùng tài đại lược
Không bằng quả cảm chính nhân
Xin cúi đầu trước những bậc tiền nhân
Cho hôm nay bài thơ không nhỏ lệ
Mà nhuộm màu sắc thắm áo chàng văn ⁽⁴⁾

Bài thơ chảy mãi băng băng
Qua miền ghềnh xiết vạn phần mê ly
À ơi chấp cánh cho người
Hành trang là cả bầu trời cỏ hoa.

-

(1) Nhà thơ Hàn Mặc Tử.

(2) Câu thơ còn có phiên bản khác là “Dạ lý anh hùng hay hoàng hoa vô mộng” nhưng thiếu chính xác hơn.

(3) Nhà thơ Vũ Hoàng Chương.

(4) Chàng Văn: một bút danh nhà thơ Chế Lan Viên.

◦◦◇◦◦

NHU TÌNH

Người vốn đa tình nên tình gởi vào thơ
Em chính là anh trong muôn thuở đợi chờ
Đất nước ngàn năm rực hồng trên đôi má
Trong đôi mắt nhu tình người đẹp của bốn phương.

◊

TRƯỜNG CA

(Tặng Tác Gia Nguyễn Khoa Điềm).

Có một độ người về giảng áo rét
Và thơ tình đậm thắm nét hương xưa
Ta ngỡ giữa cuộc đời hiện đại
Và thơ người xanh miết tuổi đôi mươi

Ta vẫn mong người hãy là bất tử
Còn bài thơ đất nước để thương nhau
Dẫu tháng năm như nước chảy qua cầu
Em bé lớn lên bước vào trang sách nhỏ
Lộng gió bốn phương hào hùng như trăng tỏa
Nnhư mặt trời của mẹ giấu ở trong tim
Ngọn than hồng cháy vui nên không tắt
Lớp lớp từng người đánh đổi với thời gian

Dẫu tháng năm như nắng tấp mưa ngàn
Hay gió Lào thổi quất cả miền Trung
Nơi chí khí đương đầu với sóng dữ
Đem tính mạng đổi thành mỗi nhử
Cá cùng tôm đầy ắp cả khoang thuyền
Để mỗi chiều ngồi hát với giai nhân
Hát rằng lúa đã đơm bông
Em hãy lấy chồng để mãi thương anh.

Bài thơ thấm thoát đã bốn mươi năm
Chuyện buồn vui nhanh nhẩu như dâu bể
Tóc của người xem ra cũng đã phai màu
Nhưng bản hùng ca vẫn còn bất tận

Mùa xuân đến hoa đào nơi nguồn cội
Cành khăng khiu nụ nở thắm sắc sông Hồng.

◊

CHIỀU HỒ TÂY

(Tặng Ngân).

Chiều Hồ Tây có đôi lứa ngồi ôm eo éch
Vài cụ già lưng thưng dạo phong sương
Cái choàng khăn hồng hậu đỏ với hường
Trong áp iu nụ hôn nhiều mùi mẫn.

Bầy sâm cầm mê mãi chẳng muốn bay

Thuyền ngư phủ lướt dài như trong mộng
Đường trắng treo cậu Tây ngồi xe đạp
Chạy lòng vòng ngắm hết cả mùa đông.

Quán nước chè chùm đàn ông ngồi kháo chuyện
Chuyện đàn bà và vạ thứ linh tính
Những buồn vui có tên là bằng hữu
Tay vỗ đùi và “chém gió”⁽¹⁾ lung tung.

Bác xe ôm trang nghiêm và đứng đắn
Miệng cười tươi í ới khách đường xa
Cảnh đào cong đang mồm mĩm ra hoa
Cơn mưa bụi thổi qua nhiều ướt át.

-

(1) Chém gió (từ lóng) là nói chuyện phiếm cho vui, thường có xu hướng phóng đại thêm một chút.

◊◊◊

HOA SỮA

Ta viết lên đây những vần thơ quái dị
Khúc khích cười và hú hí với trăng sao

Nhành hoa sữa có con chim chào mào
Gọi líu lo hồn thơ dang lai láng
Lòng đất thấm vệt lên cao nghìn trượng
Lưỡi xanh lè chở tiên nữ ngao du.

◊◊◊

CHIỀU HỒ TÂY 2

(Tặng Loan).

Hồ Tây như dải lụa
Vất ngang buổi chiều tà
Sương phủ mờ xa xa
Cá vàng hay biết chưa?

Cá vàng không phân nổi
Nước trời ở trong nhau
Xe qua đèn xẹt lửa
Lung linh gợn bóng màu

Bán đảo hồ hời nhô
Trông rất chi là tò⁽¹⁾
Du thuyền trôi lãng đãng
Sóng vỗ cười hi hô.

-

(1) Nàng bảo tôi rất “tỏ”.

◊

HỘI NGHỊ BA VÌ

Hội nghị qua rồi người đi mãi
Nhà sàn gió lộng lợp thêm tranh
Trí lực đến cùng là tâm lực
Ve sầu cất tiếng tiền râm ran.

Hẹn đến năm sau người trở lại
Lá vàng khua réo động rừng xanh
Đàn sứa gọi bò vàng í ới
Ba Vì tuôn mãi dải mộng lành.

Hội nghị đi rồi người tan tác
Tản mạn đôi dòng bút nở hoa ⁽¹⁾
Nghe trong tiềm thức niềm trăn trở
Quá nửa đêm rồi, đã tối ư?

-

(1) “Mộng thấy đêm Đường bút nở hoa” - Thi sĩ Kim Cương Nguyễn Thành Tâm.

◊

BÓN BÈ

Người đi góc bể chân trời
Về đây nghỉ giữa bốn bề núi non
Trên cành chim hót líu lo
Đất sâu giun dế nằm co ro buồn
Chùng đầu ngẩn tiếng chiều buông
Tháng năm mới biết tỏ tường bài thơ
Mấy chòm mây trắng lơ thơ
Vẫn vợ như chữa bao giờ biết bay
Tựa hồ tắc cỏ ngọn cây
Cũng vì góp mặt mà quay quắt lòng.

◊

NGƯỜI ĐẸP VÀ SEN HỒNG

Người đẹp sen hồng con bướm lượn
Trần gian sao cứ đẹp trên người
Mây trắng ngàn năm bay vùn vụt
Mặt hồ lưu mãi cái xanh tươi

Gót nhẹ sen hồng giai nhân múa
Cho cả mùa hoa cũng thẹn thùng ⁽¹⁾
Nghiêng nón! Trời ơi! Sao đỏ mặt? ⁽²⁾
Nắng vàng chiếu phải cái lằng lằng. ⁽³⁾

-

(1), (2), (3) Hồn thơ Nguyễn Bính “Lòng trạng lằng lằng màu phú quý. Quả cầu nho nhỏ bói lương duyên. Tay ai ấy nhí gieo cầu đây? Nghiêng cả mùa xuân trạng ngược nhìn” trong bài thơ “Xóm Ngự Viên”.

◊

TIÊN SINH

Tiên sinh đi mãi không về
Bỏ người độc bộ lời thề non sông
Lẻ loi trên ngọn cầu vòng
Có người gảy tiếng đàn cầm tung tung.

Tiên sinh đốt lửa phùng phùng
Thổi bùng ma thuật biến rừng thành sông
Tài hoa phát tiết như bông
Bồng bênh tàu thủy lượn vòng trên không
Con bò vàng ươm chạy nhong
Tiên sinh cười cở thành rồng chín chân.

◊

FACEBOOK

I. Lằng lằng.

Có chàng đang phút lằng lằng
Gái xinh làm nhoẹt cả vầng trăng loe
Một nàng hai bé tun toe
Vợ thì bỏ mặc bên hè lu loa.

II. Quân tử.

Quân tử, khó lắm người ơi
Làm sao nốc rượu chạy chơi cời cời
Làm sao ngả ngớn lá lơi
Bên nàng thực nữ chín muồi đôi môi
Chỉ mong “iu iếc” ⁽¹⁾ toi bời
Quá trời dễ ợt là người tình chung.

III. Tặng.

Người ơi tặng cụm hoa hồng
Đề mình ưỡn ngực căng phồng trên “phây” ⁽²⁾
Má hồng và tập thơ hay

Giữ làm kỷ niệm những ngày muốn ham.

IV. Ngủ trưa. ⁽³⁾

“Họ chào nhau ngủ trưa rồi
Mình cũng đi ngủ chút thôi trưa à”. ⁽⁴⁾
Trưa ơi đừng nhạt môi nhòa
Để chiều còn nắng cho ta đường về.

V. Sao đêm. ⁽⁵⁾

Nàng ngồi ghé đầu chon von
Khung trời diễm lệ hút hồn bài thơ.
“Thưa chàng em vẫn ngồi chờ
Sao trời lấp lánh mộng mơ mắt chàng”. ⁽⁶⁾
Hí hì anh đứng cạnh nàng
Mắt anh còn đẹp vụn làn ánh sao
Quay đầu đi lại cái nào
Muôn ngàn tình tứ thu vào mắt anh
Tén tèn vũ trụ trong xanh
Hai sinh vật lạ là mình với ta
À còn đom đóm đom đóm
Bay qua bay lại thẹn tha thẹn thùng.

-

(*) Facebook là mạng xã hội trực tuyến trên mạng máy tính toàn cầu: <http://www.facebook.com>.

(1) Từ lóng, cách nói trại bình dân, đọc là “yêu yê”, chỉ chuyện yêu đương nam nữ.

(2) “phây”: phát âm tiếng Việt của chữ “Face” trong từ Facebook.

(3), (4) Họa bài thơ “Họ chào nhau ngủ trưa rồi. Mình cũng đi ngủ chút thôi trưa à” của một người bạn trên Facebook có biệt danh “**Biển Nhớ Hoàng Hôn**”.

(5), (6) Họa bài thơ “Sao đêm hờ hững cuối thu. Mây khuya sợ ngã đánh đu lòng trời. Vài ba cơn gió hụi hơi. Thì thầm khẽ lá những lời ní non. Thưa chàng em vẫn ngồi chờ. Sao trời lấp lánh mộng mơ mắt chàng” của một người bạn trên Facebook có biệt danh “**Biển Nhớ Hoàng Hôn**”.

○○◇○○

VƯỜN THƠ

(Thể hiện: NSUT Mộng Thu)

I.

Vườn thơ hoa nở từng trang nhé!
Nụ thì e ấp nụ xôn xao
Có người vợ vẫn thơm hương sắc ⁽¹⁾
Đường về ấm áp nắng chiêm bao. ⁽²⁾

II.

Vườn thơ ơi có phải vì nắng tạnh
Nụ hồng hào lâu quá vẫn chưa bung
Anh đợi mãi dường như là rơm róm
Cái hồn thơ sương đọng cánh hoa rung.

III.

Cái vườn thơ ấy giờ sao nhi!
Người đẹp đi về vẫn sớm trưa ⁽³⁾
Hãy lắng lòng mình bên hảo hớn
Ru tình bằng hai trái cà-dưa.

-

(1) “Thơm” còn có nghĩa là hôn.

(2) “Chén trà sương sớm bên thềm. Vừa chờ chim hót vừa thềm chim (chiêm) bao” - Thơ Bùi Giáng.

(3) “Còn duyên kẻ đón người đưa. Hết duyên đi sớm về trưa một mình” - Ca dao Việt Nam.

◊◊◊◊

THƠ TÌNH

(Thể hiện: NSUT Mộng Thu)

Em có nhớ đã cùng anh rủ rủ
Những buồn vui, những con số rối bời ⁽¹⁾
Anh chỉ nhớ đóa môi cười hàm tiếu ⁽²⁾
Răng thỏ chờ cắn ngập trái táo rơi ⁽³⁾

Em cứ mãi ngân nga những chiều điệu tửng ⁽⁴⁾
Cây sầu già im ắng ngọn tà dương
Em có nghe mười năm dài cất tiếng
Bài thơ tình anh hát bốn nghìn năm

Anh chưa nghĩ mình sẽ là thi sĩ
Bài thơ tình có hát cũng mau quên
Phải vì yêu nên thốt thành châu ngọc
Trời lưu đầy hay ban tặng thương sinh ⁽⁵⁾

Phải vì yêu hoa đỏ cũng thành vàng
Trái ầu tròn tính tính tang tang
Em hãy nghe mười năm dài thương nhớ
Bài thơ tình anh hát có hay không?

-

(1) Nàng và tôi cùng học lớp toán. Nàng ấy tên Ngân.

(2) Nàng có đôi môi và nụ cười rất đẹp.

(3) Nàng tặng tôi quả táo còn xanh.

(4) “Đêm là điệu tửng, đo là nghi tâm” - Thơ Bùi Giáng.

(5) “Bất vấn thương sinh vấn quý thân” - Thơ Lý Thương Ẩn.

◊◊◊◊

CHỢ TÌNH

Đây Hà Giang chợ tình lạc lối
Gái cùng trai thả sức hẹn hò

Có anh hùng đa đoan đắm đuối
Cố thuyền quyên cánh hờ rún lồi.

Vạn thuở anh hùng thông minh lắm lắm
Mà đa tình ngọc ngà bởi nữ nhi
Lời sáo rỗng ngàn năm sao chán ngắt
Mà trời ơi đúng lắm buổi thị trường.

◊◊◊◊

HÔN

Em ơi gió Hồ Tây cho anh cảm
Tình em một thửa ngọt ngào môi
Em lém lỉnh giấu gì trên khóe miệng
Anh nói rất nhiều nhưng để ý cũng nhiều

Anh nói rất nhiều chẳng ăn nhập vào đâu
Em ưng ứng đôi má rất bầu
Anh vờ không biết, em vờ không biết
Thầm hôn nhau trong thăm thẳm chiều sâu.

◊◊◊◊

CÓ CHÀNG TRAI TRẺ THÍCH CẦU LÔNG

Những giai nhân khán đài vạn tuế
“Có chàng trai trẻ đánh cầu lông”
Những tráng sĩ hùng hù hỏ hỏ
Khoác vai chàng cạm chén rượu nồng
Những hiệp khách xuất thần nhập quỷ
Tặng cho chàng bí quyết võ công
Những em bé nằm mơ vụt lớn
Sánh vai chàng cất bước rũi rong
Những cụ già da mồi tóc bạc
Mơ thời trai trẻ máu chảy rần rần
Anh hùng bốn cõi phục chàng sát đất
Chỉ vì nghĩa khí với tình chung.

Nay bạn hiền tặng chàng dăm câu bảy chữ
“Có chàng trai trẻ thích cầu lông”.

◊◊◊◊

NGƯỜI HAI TRĂM TUỔI

Anh bật mí một điều bí mật
Khi gặp em, anh đã ngoài hai trăm tuổi
Vì luyện thành Phật thủ thần công
Thủy hỏa tâm đầu
Âm dương ý hợp
Ngày cười mây rong chơi bốn bề
Đêm lướt gió uống ánh trăng rằm
Bất tử trường sinh
Kim cương bất hoại
Gặp em rồi cũng hóa cậu trai ngô.

-

(*) Tên một bộ phim “Người Hai Trăm Tuổi (Bicentennial Man)”.

◊

TỔNG HỢP

Người bảo họa thơ vui duyên lạ
Đường thi tuyệt hảo quên mất tiêu
Phá thừa trạng luận chuyển kết
Bằng bằng trắc trắc cứ ong lên
Chịu!
Thôi thì nói đại rằng anh yêu em
Í a í a
Yêu “chít” đi được.

Người bảo họa thơ tình hấp háy
Thì anh vẽ nhé
Bóng ma mượn bộ xương người nhây múa
Bên đồng lửa bập bùng vượn nhìn lạnh gáy.

Đường xa vạn dặm ⁽¹⁾
Thánh nhân ngồi lại bên đường
Nốc rượu giải sầu
Mất mớ vì mấy cuộc bể dâu
Khủng long chạy cời cời trước mặt
Rồi cũng thành những chuyện không đâu
Những hóa thạch
Những mỏ dầu
Những sóng cát nhịp nhàng hoan ca đại mạc ⁽²⁾
Những niềm vui bất tận điện đóm tung bùng
Những toan tính mất còn lục thao tam lược.

Này Phú Tứ chàng hời!
Màu thời gian đâu phải tím ⁽³⁾
Mà vô lượng màu hợp thành trắng xóa màn mưa

Ướt sũng

Trong những đêm buồn nhạc sĩ đếm mòn hơi. ⁽⁴⁾

-

(1) "Đường Xa Vạn Dặm" là tên một bài hát của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn. Ngoài ra, độc giả vui lòng đọc truyện cổ tích "Đôi Hài Vạn Dặm".

(2) Cảm hứng từ phép biến đổi Fourier của nhà toán học Joseph Fourier.

(3) Bài thơ "Màu Thời Gian" của nhà thơ Đoàn Phú Tứ.

(4) Cảm hứng từ bài hát "Ở Hai Đầu Nỗi Nhớ" của nhạc sĩ Phan Huỳnh Điểu.

◦◦◇◦◦

ĐIỆP ẢNH

Xưa Trang Tử mơ hóa bướm

Khi tỉnh dậy tự hỏi rằng:

Mình hiện tại có phải do bướm mơ thành?

Anh cũng mơ mình hóa bướm

Trong cơn mơ ấy, bướm lại mơ hóa thành anh

Rồi anh mơ hóa bướm

Bướm lại mơ hóa anh

Trùng trùng điệp ảnh

Như đứng giữa hai làn gương

Vũ trụ sâu ngòm hun hút lỗ đen

Anh thả hồn mình vào trong lỗ đen ấy

Mở thêm chiều thời gian thứ tư

Quá khứ vị lai thẳng tắp một đường

Bước về quá khứ buồn vui thốn thức

Bước đến tương lai lạ lẫm kinh nghi

Bóng người lúu túu nhưng không sao chạm được

Sững nhìn hiện tại

Anh thấy mình đứng giữa hai tấm gương.

◦◦◇◦◦

BẮT CỐC

Ngày xưa ngày xưa

Có cô bé bị phù thủy bắt cóc ⁽¹⁾

Giam vào bức tranh

Cô lớn lên

Già đi

Rồi biến mất.

Chúng ta cũng vậy

Bị số phận bắt cóc
Giam vào bức tranh cuộc đời
Lớn lên
Già đi
Rồi chết.

Nhưng có một ngày
Nàng Giáng Hương xinh đẹp ⁽²⁾
Trong tranh bước ra ⁽³⁾
Ân ái cùng trai trẻ trần gian.

-

(1) Chuyện kể trong phim “The Witches” bởi đạo diễn Nicolas Roeg, dựa trên cuốn sách cùng tên của tác giả Roald Dahl.

(2) Nàng Giáng Hương trong truyện Từ Thức gặp tiên.

(3) Bài thơ "Tích Xưa" của nhà thơ Sao Mai: "Rời trang cổ tích bước ra. Nàng tiên nhỏ với hai tà áo thơ. Trần gian cậu bé ngủ mơ. Thấy là hoàng tử ngăn ngở giữa vườn. Ngàn hoa cỏ một làn hương. Dịu dàng thoang thoảng lối đường tiên qua".

◊◊◊

VẬY TRẦN GIAN LÀ CÓ THẬT

Anh hôn đôi môi mọng đỏ
Anh sờ làn da mịn màng
Êm mê...
Êm ái...
Hãy nhéo anh một cái đi nào
Ồi chà!

Ồ!

Vậy trần gian là có thật. ⁽¹⁾

-

(1) Bài thơ "Tích Xưa" của nhà thơ Sao Mai: "Rời trang cổ tích bước ra. Nàng tiên nhỏ với hai tà áo thơ. Trần gian cậu bé ngủ mơ. Thấy là hoàng tử ngăn ngở giữa vườn. Ngàn hoa cỏ một làn hương. Dịu dàng thoang thoảng lối đường tiên qua".

◊◊◊

KHÁC BIỆT

Sĩ phu bắc hà
Lưỡi nhọn hoắc
Buồn tình vắng tục vãi tứ phương
Thích quanh co và những đường vòng
Sự tỉnh minh đây bằng cà pháo nổ rang
Trọng tình hơn trọng nghĩa
Tù thuở ban đầu anh hùng lập nghiệp
Tình yêu gái trinh không dễ đổi dời ⁽¹⁾

Đề cho người nường tựa lúc lâm nguy.

Nam kỳ đại hiệp
Thích ngang tàng phá phách
Không biết cúi đầu dưới bóng cả cây cao
Trọng nghĩa khinh tài
Sẵn sàng chơi đẹp vì cậu bạn sơ giao
Chỉ vì hợp mắt.

-

(1) Ai đó đã bảo rằng “Sĩ phu Bắc Hà ngôn ngữ dù có du côn nhưng tấm lòng trinh bạch”.

◊◊◊◊

ĐÁNG YÊU I

(Tặng Trang).

Em hay nói những điều rủ rủ
Tâm hồn đầy ánh sáng tươi vui
Nét đẹp lặn vào duyên nhỏ nhắn
Trời ban muôn vạn nẻo phúc lành.

Gặp bạn bè luôn hơn hờ vui tươi
Gặp trẻ nhỏ cung chiều
Gặp người già kính yêu
Giàu lòng trắc ẩn nên dễ khóc cười
Luôn tin cậy người nên hay tròn mắt
Cuộc đời đáng yêu luôn xanh mượt
Em – đóa hoa vàng sinh động hẳn lên. ⁽¹⁾

-

(1) Cảm hứng từ bộ phim "Tôi Thấy Hoa Vàng Trên Cỏ Xanh" của đạo diễn Victor Vu.

◊◊◊◊

THI SĨ KHỜ

Nếu không khờ sẽ chẳng thành thi sĩ
Thi sĩ rồi lại chả muốn khôn ra
Xưa Lưu đại hiệp ⁽¹⁾ hóa nai vàng ngơ ngác
Bạc chân tình rất đổi ngu ngơ

Yêu đếch hiểu gì!
Xuân Diệu trần tình với cả thế gian
Con nai vàng hóa ra là tượng tượng
Mùa thu kia cũng chẳng có trên đời
Những người yêu, những chuyện tình diễm lệ
Rốt cuộc là mối tình thi sĩ với nàng thơ

Hai bóng nhỏ song hành không chung lối
Bên kia đường thi sĩ gọi nàng thơ
Bằng những bài thơ có thật trong đời
Cô bé bán diêm lấy đi nhiều nước mắt
Bao thế hệ rồi mà vẫn cứ chơi vơi
Văn hào Andersen đã thành người thiên cổ
Có còn thôn thức với chúng tôi
Bằng như bài thơ có thật trong đời.

-

(1) Nhà thơ Lưu Trọng Lư

◊◊◊◊

ĐỀ HUÊ

(Tặng bạn Đỗ Hồng Nhung).

Chàng béo phì đề huê sự nghiệp
Còn đâu cái thuở còm còm com
Năm tháng qua đi những gì còn lại
Một vợ hiền và đến những hai con

Sự tương ứng dường như khó hiểu
Hay là chàng cố giếm mèo xinh
Này mướp này vàng này tam thể
Nam nhi cần phải sống hết mình

Ngật ngựa sông hồ say bí tỉ
Nốc rượu không cần đếm cái li
Người đẹp nếu cười ta cho tất
Một bầu tâm sự với chùm si.

◊◊◊◊

TỰA SAY

(Tặng Thùy Anh).

Em tựa vào anh mặt trời đỏ ké
Trong buổi chiều sóng vỗ Belém
Say tí đêm nay có chàng thủy thủ
Ngước cánh buồm mắt mở không lên.

◊◊◊◊

LÁ VÀNG

Ai biết tình anh nói những gì
Lá vàng từng giọt chảy li ti

Bên dòng suối vắng trai ngồi đợi
Gái cười dành ngược cái mòng xi
Bằng nước phục hưng “sô cô la” ⁽¹⁾
Dầu cù là và rượu gạo nhâm nhi
Đường trần lấm bụi thì rong ruổi
Cùng xe hảo hớn gấn hai bì.

-

(1) Sô cô la (chocolate).

◊

BẮT TỬ

Anh vẫn thường bảo sẽ biến em thành bắt tử
Em dí tay vào trán anh cười ngất:
Đồ xạo ke!
Cái mặt già háp này sẽ chết trước em
Vẫn miệng lưỡi hoang đường những kẻ lăm chiêu.

Em có biết nàng thơ không?
Sống mấy ngàn năm vẫn trẻ mãi không già
Vẫn làm mê mẩn những chàng thi sĩ đa tình
Em vốn xinh đẹp lắm rồi
Biến em thành bắt tử dễ như rót mật vào tai

Hay em chính là nàng thơ
Chẳng phải đã là bắt tử trong khoảnh khắc mê?

◊

ĐÀN BẦU

Đàn bầu chỉ có... một dây
Véo von cái thuở chàng bày cuộc vui
Thiếp thì cảm thấy quá trời
Sướng sung quên tệt những lời cù râu.

Đàn bầu chỉ có hai cây
Thiếp chàng hòa điệu đu dây giữa đời
Đồng xanh cỏ chấm chân trời
Con bò cùn cùn ngoáy đuôi ồm ờ.

Đàn bầu chỉ có ba cây
Bài cao đánh cuộc tình này biểu không
Ồ ồ vận quá trời hồng
Vừa bao nhiêu thứ vào lòng biển khơi.

◊

PHÁO BÔNG

Hí hì tình cái Vân Lâu
Sông Hương núi Ngự còn lâu mới buồn
Hí hì cạ chén tuôn tuôn
Chàng em diễn đạt vỡ tuồng yêu đương
Em cười đắc ý từng cơn
Cuộc đời một vở những toàn pháo bông
Ừ thì tình cái pháo bông
Một đời vụn mảnh hồng trần bay bay.

◊

TRI ÂM

"Một khúc tri âm ai người thương" ⁽¹⁾
Mang đàn tì tạch với non sông
Mỹ nhân nở vội hoa hàm tiếu
Sầu cười há mồm đến quên ăn.

-

(1) “Một bản nhạc làm tan nát trái tim. Đi đâu để tìm được người thấu hiểu” - Bộ phim “Kung Fu Hustle” - Đạo diễn và diễn viên chính: Châu Tinh Trì.

◊

CHỜ

Thương người vật quả trắng suông
Cầm bao nhiêu thứ mà buông không đành
Con thuyền thúng nhỏ chập chành
Làm sao chờ hết thác gành vào đêm.

◊

THUỐC LÀO

Một trời tiên lãng ⁽¹⁾ tóc mơ bay
Tay cầm sợi khói ngỡ tay ai
Hít hà phê tẹt ga xa lộ
Nuốt trọn trần gian “đã” cả người.

-

(1) Huyện Tiên Lãng nổi tiếng với thuốc Lào ngon.

◊

YÊU EM

Anh yêu em vì em là con cái
Là con cái nên có cái đáng yêu
Anh bắt em trèo lên cột nắng chiều
Để anh ngược mắt nhìn cái điều cong cong

Em chạy xe lưng ong ẽnh ngực
Khiến trai tơ “pặc pặc” ⁽¹⁾ trong lòng.

-

(1) Nghĩa gốc là từ tượng thanh, kêu cái “pặc”.

◊◊◊◊

CHUYỆN TÌNH DẾ NHÍM I

Dế ơi ta biết người buồn lắm
Hãy tìm một bến cỏ mà vui
Một con nhím nhỏ đi vợ vẫn
Tìm hoài để gặm con dế yêu

Nhím ta lãng đãng tìm ảo vọng
Vợ nhà quên bèn chỉ vì yêu
Dế kia nức nở buồn đêm vắng
Cội quỳnh nép tựa nhím buồn thiu

Vì chung dế nhím hai thế hệ
Nhọn-mềm hòa hợp chẳng thể đầu
Huống hồ nhím đó đang sợ vợ
Nguy hiểm trùng trùng dế chạy mau

Ta thương cho dế buồn canh vắng
Một đời chẳng biết tựa vào đâu
Cánh rữ đêm tình không gáy nổi
Một ngày sợ lắm nhạt màu môi

Nhím kia gai nhọn hù lá cỏ
Vạch tìm dấu vết của dế yêu
Sau lưng trắng tỏa vàng hạnh phúc
Thì nên quay lại để thấy bờ
Đề tình dế-nhím thêm thơ mộng
Cho lòng dế nhỏ uống sương khuya.

◊◊◊◊

CHUYỆN TÌNH DẾ NHÍM II

Lụy tình chỉ khổ mà thôi

Tội cho chú nhím một đời thèm mong
Đế ơi có biết này không
Tiến thì cụt ngõ lui không đành lòng
Bỏ thương vương tội lông không
Thôi đành “còm kiểc” ⁽¹⁾ thỏa lòng ước ao.

Vợ nhà réo gọi lao nhao
Hoa quỳnh thưởng ngoạn cho hau háu nhìn
Tài hoa dứ sắc kinh kinh
Chích cho nét họa để mình rung tê
Dâm tình lêu lếu bùa mê
Dưới – cây bút nhọn tràn trề sinh tinh.

Nhím ơi! Đế có một mình
Dám chơi thì phải gia đình vút đi
Chân trời góc biển vù đi
Anh hùng chơi thế – chẳng chi tiếc mình!

-

(1) Comment (tiếng Anh): nhận xét, đánh giá một bài viết.

◦◦◇◦◦

HỒNG HIẾU LUÔN

Tránh xa khỏi một góc đình
Trúc xinh đứng ở vũng sinh nhéch nha
Chuyện gần nói lại cho xa
Thẹn gò trong cõi ta bà nhớ nhăng
Có nàng thực nữ tiết hăng
Bẹo hình bẹo dạng con trăng trong lòng.

Một chàng nồm chạy không không
Cái quần trẻ bẹn giờ mông trắng nhờ
Ngồi mơ mộng – đứng làm thơ
Vũng sinh bên cạnh – trắng mờ ôi thiêu
Ngậm tằm chẳng nói thêm nhiều
Vì chưng kẹo ngọt mỹ miều giai nhân.

Khung hình bức họa truyền thần
Mười phân chỉ được một phần giống thôi
Vô hồn ánh mắt không lời
Thần đâu chả thấy, thấy xôi thịt đây.

Đài Loan “tình củm” ⁽¹⁾ ngất ngây
Sạn to sạn nhỏ rơi đầy trong phim
Cảnh trời lấp ló bướm chim
Bướm kia thấp thoáng, còn chim lơ mờ.

Tiêu phu già khụ nên ngôi
Đừng mang dao búa lời khơi hủ rưng
Cương thi nhảy dựng tung tung
Phim hài một buổi cuối tuần rảnh rang

-

(1) Cách nói trại bình dân của từ “tình cảm”.

oo◇oo

ĐÊM MƠ NHẬU TỔNG BIỆT ĐÀ CA CA

Hạc kia bay vút lên trời
Đứng nhìn tằm tằm có người là tôi
Thân tiên rủ xuống cùng chơi
Nhậu hoang một bữa toi bờ lá hoa
Tiên về cời áo ba la
Hương đồng cỏ nội con gà nhớn nhơ

Đú đu đủ đu đủ đơ
Léo lèo lẳng lẳng lơ lơ lẹo lèo
Đà ca hứng thú muốn trào
Lên cành đu đủ để khoèo cái bông
Đu đưa xuân mộng phập phồng
Ngờ đâu chỉ vạt áo hồng ai treo

Đà ca đuôi mắt hơi nheo
Rung rung chút mộng lòng heo hút nhìn
Phổ đào hoa vài xinh xinh
Hạc bay lộn ngược thành hình gà con.

-

(*) Thi sĩ Tân Đà.

oo◇oo

VƯỜN ĐỊA ĐÀNG CÓ RẺ

Ngày xưa ngày xưa nơi vườn địa đàng
Rẻ là chú bé giao liên
Hay giúp đỡ người làm niềm vui thường nhật
Tứ ta tứ tít
Khi rảnh rồi chú vẫn thường đến chơi nhà bác Tổ Hữu
Châm trà uống rượu
Bác ấy đã từng có thơ tặng chú.

Thuở A-đam và E-va mới chớm hẹn hò ⁽¹⁾
Nhờ chú gửi thư tình kết nối yêu đương

Chú làm cầu chì chập chập cái tình duyên
Những bức thư tình nồng đượm
Lắm khi chú thè lưỡi dán phong bì cho thêm lịch sự.

Chúa giận cậu từ dạo ấy
Tấm lòng bao dung có lúc phân vân
Rồi chuyện tình cũng đến hồi kết
Ngày A-đam và E-va rời khỏi thiên đường, Rắn buồn lắm
Chú rêu rao khắp nơi rằng **vườn địa đàng không hề có táo**
Chỉ có lửa và rom
Chúa càng thêm bất mãn
Ngài quyết định trừng phạt cậu:
“Ta bắt ngươi bò trườn với cát bụi, không được thốt nên lời”
Sự ngây thơ biến thành bí hiểm.

Các bạn thấy không?
Các chú rắn ngày nay trông mặt rất ngầu
Vì chúng đánh mất sự vô tư.

-

(1) Adam và Eva trong Kinh Thánh.

◊◊◊◊

Last updated May 2018